

SWAT CLERINX

Onder de stuwende kracht van de Europese Metaalbond (EMB) en de International Metalworkers Federation (IMF) werd er van 16 tot 18 september in Montreal, Canada een bijeenkomst gehouden met 110 vakbondsafgevaardigden van de ArcelorMittal-vestigingen. Dit grootste staalconcern ter wereld telt circa 320.000 werknemers in 27 landen op vier continenten. Het was een bijzondere ervaring om van gedachten te kunnen wisselen met vakbondsafgevaardigden van Mexico, Zuid-Afrika, Liberia, Brazilië, Roemenië,...

© FOTO BELGA

Vakbondswerk in een bedrijf met 320.000 werknemers

Mondiale bijeenkomst vakbonden ArcelorMittal staalconcern

De deelnemers werden er ook geconfronteerd met het topmanagement, waarbij de CEO twee uurtjes ter beschikking was om op vragen van de vakbondsvertegenwoordigers te antwoorden. Die ging het engagement aan om het bestaande mondiale akkoord van Arcelor toe te passen voor de nieuwe fusiegroep. De toezegging van de basisrechten (verbod op kinderarbeid, recht van vereniging, non-discriminatie, recht op collectief overleg) is vooral van belang voor de landen met een zwakke sociale bescherming.

Eén van de sprekers op de bijeenkomst was een zogenaamde staalspecialist, afkomstig uit het land van Uncle Sam en fervent aanhanger van de vrije markteconomie. Hij poneerde de stelling dat het succes van een onderneming samenhangt met "a king on the top", iemand die 24 uren per dag werkt en zijn medewerkers kan begeistere. Dit predicaat is blijkbaar van toepassing op de CEO, Lakshmi Mittal. Hij is de vijfde rijkste man ter wereld die met zijn privéjet voortdurend de wereld rondreist om zijn 61 fabrieken te managen. Peter Scherrer, secretaris-generaal van de EMB, antwoordde dat

voor Europa een koning aan het hoofd van het concern niet volstaat, maar wij via de Europese Ondernemingsraad recht hebben op informatie en consultatie en aldus betrokken willen zijn bij de uitbouw van de ondernemingen. Deze opmerking werd afgedaan als een typisch Europese reflex waarop men het zelfs niet nodig vond te antwoorden.

Andere ideeën

De Noord-Amerikaanse vakbonden hebben duidelijk andere ideeën over sociaal overleg, maar toch streven ook zij naar samenwerking. In de Verenigde Staten gingen in de jaren '90 circa 30 staalbedrijven failliet. De vakbonden moesten alles doen om de pensioenen van hun werknemers veilig te stellen. 240.000 werknemers werden geruïneerd, omdat hun opgebouwd pensioen verloren ging bij het failliet.

Sociaal overleg krijgt een andere dimensie als je het verhaal van een vertegenwoordiger van de Liberiaanse mijnindustrie hoort. Na een burgeroorlog van 16 jaar kon eindelijk een vrije onafhankelijke vakbond worden opgericht. De eerste prioriteit is er veiliger werk

en het bekomen van minimum sociale standaarden. In dat verband engageerde Mittal zich om een trainingsprogramma rond veiligheid te starten en is het zijn bedoeling om de levensstandaard van zijn medewerkers te verhogen.

Tweede job

Opmerkelijk was ook het verhaal van de vertegenwoordiger van Macedonië. In gebrekkig Engels maakte hij zijn beklag over het ontbreken van beschermkledij, over de 30 risicoplaatsen in de fabriek waarvoor het lokale management geen enkele actie tot verbetering onderneemt. Het management is enkel geïnteresseerd in een verhoging van de kwaliteit en de productiviteit. Hij vertelde over hun laag minimumloon (104 euro per maand) dat de werknemers noodzaakt om een tweede job te nemen om te overleven. Ook hier werd door de CEO een ernstig onderzoek beloofd en contact met het lokale management. Enerzijds rijst spontaan de vraag naar de waarde van dergelijke engagementen. Maar anderzijds hoor je dan een vakbondsmann van het tweede bedrijf dat Mittal

in 1990 overgenomen heeft, verklaren dat "Mittal een man van zijn woord is". Als iemand die 43 procent van de ArcelorMittal-aandelen bezit, publiekelijk dergelijke toezeggingen doet, moet dat ook vertrouwen wekken voor een toekomst voor alle werknemers van het concern.

Twee dagen vergaderen levert in ieder geval op dat er zal gestreefd worden naar de oprichting van een mondiale ondernemingsraad. Hiervoor zullen drie stappen gezet worden. Vooreerst het installeren van een klein comité voor het uitwisselen van informatie en het onderkennen van gemeenschappelijke problemen. Daarnaast zullen onderhandelingen worden opgestart met de directie om te komen tot een mondiale ondernemingsraad in 2009 en het organiseren van een nieuwe mondiale vakbondsconferentie in 2009.

Wij verlaten Montreal met een gevoel van hoop. In een geglobaliseerde onderneming willen wij als vakbondsvertegenwoordigers een gemeenschappelijk antwoord geven. Het opgebouwde netwerk moet hierbij helpen, maar wij staan ongetwijfeld aan het begin van een lange weg...